Donderdag 24 October 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4944

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.
Hoofdredacteur Dr. Joh Hartog., Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Red.-adres Consciëntiesteeg 27.
Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

USA en USSR tegen de kleine landen

USA wil wel beperking van gebruik Veto-macht, geen afschaffing

USA EN USSR TEGEN DE KLEINE LANDEN.

De Verenigde Staten en de Sovjet-Unie schaarden zich op de Verenigde Naties te New York tegen het verzoek der kleine landen om het veto der Grote Vijf af te schaffen in de Veiligheidsraad. Wel zeide de Noordamerikaanse afvaardiging voor een beperkter gebruik van de vetomacht te zullen werken. Men ziet nu al dat het veto wel voorwerp van ampele besprekingen zal zijn. Cuba, Australië en de Philippijnen hebben voorgesteld een eind te maken aan een stelsel, waarbij elke grote mogendheid elke daad in de Veiligheidsraad kan blokkeren. Truman zeide in zijn openingsrede, dat veeleer er om gaat tot een krachtige samenwerking te komen, dan om bij meningsverschillen te blokkeren.

Tom Connally wees erop dat de Verenigde Staten tegen het overdadig gebruik van het vetorecht zijn. Rusland daarentegen wil geen enkele verandering.

In de wandelgangen hoort men dat Wallace's politiek volkomen afgedaan heeft, na Trumans uitspraak ten gunste van Byrnes tijdens zijn rede.

Wel nemen sommigen aan, dat Byrnes toespeling op het misbruiken van een wereldwijde militaire organisatie een aanwijzing zijn, dat men andere landen pressen om pacten te gaan sluiten. Het Militaire Comité van de Verenigde Naties is de arm van de Veiligheidsraad om hem een sterke hand te verlenen. Truman wees erop, dat men ernaar moet streven om overeenkomsten te sluiten, die aan de Veiligheidsraad de nodige macht moeten geven om agressies te voorkomen. Momenteel beschikken de Verenigde Naties niet over een krijgsmacht en het is uitgelekt, dat het vooral Rusland is geweest dat tot nu toe de doelmatigheid van het Militaire Comité in de war heeft gestuurd. Sedert Maart heeft het Comité al om voorstellen gevraagd en alle leden hebben dit ook gedaan, behalve Rusland. Van 3 April tot 17 September heeft het Comité zodoende niets zitten wachten.

Op de agenda voor vandaag staan: installatie van acht assistent-secretarissen-generaal, onderzoek van de geloofsbrieven, vervulling van enkele vacatures, rapport van Lie over het afgelopen jaar. Hierna beginnen de algemene besprekingen, die zeker tot Zaterdag zullen duren. Het bestuurscomité deelde mede, dat alle voltallige vergaderingen op dezelfde uren 's morgens en 's middags worden gehouden, terwijl de comitévergaderingen op Lake Success plaats vinden (New York, (AP) 24.10).

ATTLEE IN HET LAGERHUIS.

De Britse Premier Clement R. Attlee heeft in het Lagerhuis ten aanzien van de eisen voor een Britse interventie in Spanje gezegd, dat „de bedreiging van een buitenlandse mogendheid van buiten Franco heeft versterkt".

„Ik geloof, dat ik evenveel als ieder ander in het Huis een afkeer heb van het Franco-regime. Doch als de gegevens, welke mij ter beschikking staan wijzen erop, dat de bedreiging van een buitenlandse inmenging Generaal Franco versterkt heeft en dit is een zeer betreurenswaardig resultaat".

Attlee zeide voorts: „Wij verschillen ten zeerste van Rusland ten aanzien van de waarde die wij stellen in de vrijheid van den individu, de vrijheid van het woord en onze opvatting van democratie. Niettemin is het noodzakelijk dat wij samenwerken teneinde de ramp van een nieuw oorlog te voorkomen". Over de organisatie der Verenigde Naties zeide Attlee, dat deze nog zeer jong is en dus moeilijkheden moet hebben.

In antwoord op de critiek op Engelands politiek ten aanzien van Hellas verklaarde Attlee: „Wij hebben slechts één doel en dat is om het Griekse volk de gelegenheid te geven om vrijelijk te beslissen over zijn eigen lot" (Londen, (AP) 23.10).

CHURCHILL ALS ENFANT TERRIBLE.

Met zijn vraag of het waar is dat Sovjet-Rusland 200 divisies op de voet van oorlog heeft gehouden, heeft Winston Churchill zowel de Labourregering als leden van zijn eigen partij enigszins in een verlegen positie gebracht. De „Times" verweet den oorlogsleider de knuppel in het hoenderhok te hebben geworpen. De pers steunt Churchills vraag niet, alleen het communistische blad „Daily Worker", dat er tevens gebruik van maakte voor een scherpe aanval op Churchill. De „Times" schreef dat zulk een vraag de geruchten omtrent oorlog heviger maakt. Churchill liet zijn vraag vergezeld gaan van de opmerking, dat hij zelfs van plan zou kunnen zijn om aan de hand van Attlee's belofte enkele weken geleden (nl. om inlichtingen aan de tegenpartij te geven, mits gevraagd en binnen verband van 's lands veiligheid). Dit zou kunnen „wijzen op" een tweepartijenraadpleging inzake de buitenlandse politiek, zoals men thans ook in de Verenigde Staten huldigt.

Van officiële zijde werd zulks evenwel verontwaardigd (Londen, (AP) 24.10).

SPANJE'S ATTRACTIE.

Het Moscovische blad „Izvestia" schreef dat Noordamerikaanse en Britse firma's vooral aangetrokken worden tot Spanje door de aanwezigheid van uranium. Hierdoor kan Franco, met steun van deze machten, voortgaan mede te werken aan een Westers blok. Zijn pers gewaagt openlijk van de anti-Sovjet campagne in Spanje. Enkele Engels-Noordamerikaanse kringen, zijn blind voor de historie, zegt de „Izvestija", die voorts aan München herinnert (Moskou, (AP) 24.10).

HET ONGEVAL NABIJ DE ALBAANSE KUST.

John Dugdale, de financiële Secretaris van de Britse Admiraliteit, maakte bekend, dat 38 manschappen werden gedood en 45 gewond bij de ontploffingen die twee Britse torpedojagers Dinsdag nabij de Albaanse kust beschadigden.

Dugdale zeide, dat het eerste schip de „Saumarez" vermoedelijk op een mijn liep. De „Volage" werd bijna twee uren later beschadigd terwijl het de „Saumarez" sleepte. De heer Dugdale zeide enkel, dat er „een ontploffing" was, welke de boeg van het schip afsloeg. Beide schepen kwamen op Korfoe aan en de Admiraliteitsraad stelt een onderzoek in naar de oorzaken van de ontploffingen. De heer Dugdale deelde speciaal mede, dat beide schepen ten tijde van het ongeval zich midden in de zeestraat bevonden. Zij waren meer dan drie kilometer van de Albaanse kust verwijderd. Geregeld hebben Britse mijnenvegers de straat afgezocht van October 1944 tot Februari 1945 en nooit mijnen gevonden (Londen, (AP) 23.10).

GEVECHT IN HELLAS.

In Athene werd bekend gemaakt, dat 50 tegenstanders van de regering werden gedood, 50 gewond en 19 gevangen genomen bij een gevecht in de bergen aan de rand van de vlakte van Thessalië nabij Karditza. De bende had tevoren het dorp Skalohori aangevallen en daarbij twee politiemannen en drie burgers waaronder twee vrouwen gedood (Athene, (AP) 23.10).

DE MOEFTI BRAK ZIJN BELOFTE.

Bevin deelde aan het Lagerhuis mede, dat de Moefti van Jeruzalem zijn belofte aan de Egyptische regering om zich niet te bemoeien met de politiek in het Nabije Oosten in ruil voor de toestemming om in Egypte te mogen wonen, gebroken heeft. De Britse Ambassadeur in Caïro heeft zijn beklag hierover ingediend bij Premier Sidkey Pasja die de zaak in overweging heeft (Londen, (AP) 23.10).

KURT DALUEGE GEHANGEN.

Kolonel Generaal Kurt Daluege, de „moordenaar van Lidice", is opgehangen op de binnenplaats van de Pankac-gevangenis te Praag, drie uren nadat hij ter dood veroordeeld werd door de Tsjechoslowaakse Volksrechtbank op beschuldiging van oorlogsmisdaden. Een laatste poging om vergif binnen zijn cel te smokkelen werd verijdeld. Het vergif werd ontdekt in een van een dozijn sigaretten welke hem werden toegestuurd.

Daluege, Hitlers „laatste Protector van Boheme-Moravië, werd ervan beschuldigd als hoofd van de SS-politie opdracht te hebben gegeven tot de verbranding van het dorp Lidice, de terechtstelling van alle mannelijke inwoners en de deportatie der vrouwen en kinderen (Praag, (AP) 23.10).

PROTEST WORDT GEHEIM GEHOUDEN.

De Verenigde Staten hebben Rusland ervan beschuldigd de bekendmaking van het Noordamerikaanse protest betreffende de verkiezingen in de Balkan te verhinderen (Washington, (AP) 23.10).

EIND VAN DE PRIJSZETTING.

Het Noordamerikaanse Bureau voor Prijszetting heeft practisch een eind gemaakt aan de prijscontrole op voedsel en dranken (Washington, (AP) 23.10).

NAAR NEDERLAND.

De Regerings Persdienst meldt:

Zijne Excellentie de Gouverneur zal zich binnenkort naar Nederland begeven om besprekingen te voeren met de Nederlandse Regering. Gedurende de afwezigheid van den Gouverneur zal de heer Mr. Frans A. Jas, President van het Hof van Justitie van Curaçao, als waarnemend Gouverneur optreden.

Churchill steunt buitenlandse politiek van Labour-Regering

Spreekt met minsmoegen over Sovjet-gedragingen

Crurchill heeft deelgenomen aan de debatten in het Lagerhuis over de buitenlandse politiek en beschuldigde Rusland prompt ervan af te wijken van de overeenkomsten welke de Grote Drie te Jalta en elders bereikten.

Zowel de oud-Premier als Attlee waren het erover eens, dat de grote mogendheden het vetorecht oorspronkelijk bedoeld was recht in de Veiligheidsraad misbruikt hebben. Hij zeide, dat het Veto-recht oorspronkelijk bedoeld was als een „laatste verzekering aan de grote mogendheden, dat zij niet door een stemming verslagen zouden worden wanneer het een quaestie betrof waarvoor zij bereid waren te vechten.

Churchill herinnerde aan de rede, welke hij te Fulton (Missouri) hield en waarin hij zeide, dat hij niet van mening was, dat Rusland oorlog wil, doch slechts de vruchten van de oorlog. „Ik geloof, dat dit nog altijd zo is. Ik verwelkom de recente verklaringen van Stalin en ik verwelkom altijd tekenen van minzaamheid, welke Molotov nacht van toon spreiden. Doch in deze zaken zijn het geen woorden die tellen; er zijn daden voor nodig".

Churchill vroeg of het waar is, dat 200 Sovjets-divisies op oorlogsvoet gehouden worden in de bezette landen van Europa „van de Oostzee tot Wenen en van Wenen tot de Zwarte Zee".

Ten aanzien van het stalen gordijn zeide Churchill, dat deze nog steeds een vlot verkeer met de Sovjet-volken belemmert en dat de Sovjet-regering hiervoor de schuld draagt.

Over het vraagstuk om Duitslands staathuishoudkunde te herstellen verklaarde de oud-Premier:

„Wij willen niet de last hebben om de Duitsers te leren hoe zij hun eigen zaken moeten regelen". En over de voorstellen om de Duitse industrie te nationaliseren langs de lijnen die in Groot Brittannië gebruikt worden, zeide hij: „Als de Duitsers in staat zijn hun zaken te regelen zullen zij niet moeten worden geleid tot een politiek, die voortspruit uit het feit, dat hun dit door vreemdelingen is opgedrongen".

Herinnerend aan een verklaring van Attlee, dat, indien de huidige onderhandelingen geen wijziging in het Engels-Egyptisch verdrag van 1936 ten gevolge hebben, het verdrag van kracht zou blijven, zeide Churchill: „Ik hoop dat de regering in deze zin zal handelen".

Churchill vond ook, dat de Verenigde Staten moeten delen in de verantwoordelijkheid om het Palestijns probleem op te lossen. „Het is niet eerlijk dat de Verenigde Staten geen aandeel nemen in de taak en ons dan berispen om onze klaarblijkelijke onbekwaamheid om de moeilijkheden van het probleem te boven te komen". Hij was van mening, dat de Britten het Palestijns mandaat op zich namen als „de meest ondankbare taak die een land ooit gehad heeft".

„Van het ogenblik af, dat wij uiting geven aan ons verlangen om het mandaat neer te leggen zullen al onze moeilijkheden verlicht zijn".

Churchill keurde de regeringsplannen goed om de Britse troepen zo spoedig mogelijk uit Hellas terug te trekken. „Ik werd er moe van te horen dat wij voor een of ander voordeel in Hellas zitten", zeide hij. „Ik hoop dat alle Grieken die de opleiding van hun land wensen te zien, het nieuwe regime zullen helpen en dat de regering steeds zal worden verbreed teneinde tenslotte allen te omvatten die de vrijheid verkiezen boven de ruïne en ver-

(Wordt vervolgd op pag. 2)

CHURCHILL

Werd er moe van....

het nieuws van vandaag

Franco's regiem blijft het middelpunt der besprekingen. De Russen verklaarden gisteren dat Franco versterkt wordt, omdat Britse en Noordamerikaanse uraniumfirma's in de Spaanse uraniumbronnen zijn geïnteresseerd. Franco zou hierdoor in staat zijn mede te werken aan het Westeuropese blok. Attlee daarentegen zeide, dat de Britse interventie in Spanje het gevolg was van de bedreiging door een buitenlandse mogendheid.

Franco blijft een probleem, dat vele facetten heeft. Hij is een dictator en gebruikt tegenover zijn politieke tegenstanders methoden van terreur en opsluiting; de pers in Spanje is niet vrij. Zijn systeem is in weinig opzichten verschillend van wat Mussolini en Hitler deden. Als zodanig behoren wij tot Franco's tegenstanders en zien wij hem hoe eer hoe liever tuimelen.

Men moet soms evenwel van twee kwaden het minst erge kiezen. En wij geloven dat Franco's in zich kwade regiem toch altijd nog te verkiezen is boven het communistische stelsel, dat vóór het Spanje ruïneerde, de vrijheid van den mens volkomen ophief, de godsdienst vervolgde, priesters vermoordde, nonnen verkrachtte en altaren aan gruis sloeg. Het probleem-Franco dient men uitdrukkelijk van verschillende kanten te bezien alvorens een uitspraak te doen. Onder het rode republikeinse regiem was het in Spanje nog veel erger. Franco heeft aan de chaos van een burgeroorlog die zijn land ten ondergang bracht een eind gemaakt. Hij sluit zijn politieke tegenstanders op, maar wat kan hij eigenlijk anders? Zijn politieke tegenstanders behoren niet tot die lieden, die door eerlijke democratische methoden hun doel nastreven. Het zijn communisten, een minderheid in het katholieke Spanje. Maar een minderheid die met geweld en schrik het roer in handen tracht te krijgen. Zo bezien, moet men Franco toch feitelijk gelijk geven. Hij heeft straffe methoden toepast om de orde te handhaven. In zich zijn die methoden niet democratisch, maar... hij staat ook niet tegenover democraten, doch tegenover communisten. Dit is iets, wat in meer kringen en landen beseft mocht worden. Wie het Amsterdamse blad „De Waarheid" leest, ziet dat een minderheid — en wat voor minderheid — in Nederland tracht dezelfde methoden toe te passen. Een straffe methode tegen zulk optreden is wel te billijken.

De parade van het Verderf

door
GEORGE SEPPEN,
Tegelen.

Meermalen is de Noordamerikaanse „bull-dozer" één der voornaamste werktuigen genoemd, waarmede de tweede wereldoorlog gewonnen werd en wel niemand zal het belangrijk aandeel van dit summum van verzettende kracht willen ontkennen.

Ze sloopten wilde vegetaties en slechtten rotsgevaarten in de barre gebieden voor de „highway" in Alaska. Ze overmeesterden de „jungle" in het Verre Oosten en ze bewezen onschatbare diensten bij de voortzetting van de opmars in Europa, maar toch waren enkele dezer reuzen niet tegen de vasthoudendheid der Brabantse heide, of nog minder tegen de taaiheid van het lange gras der vennen, bestand en de Noordamerikaanse technici stonden versteld van zoveel weerstand op de golvende vlakten in een verlaten gedeelte van eenzame Peel.

In de bruine veengronden tussen Deurne en Ysselstijn werden een paar wegen getraceerd en heideheuveltjes geëffend, waar eens 25.000 witte kruisjes zullen staan.

Daar liepen een paar van deze machtigen vast, alsof zelfs die grauwe verlatenheid geen plaats te bieden wenste aan de onwelkomen, die thans in massa worden aangebracht.

Rul ligt de kruisweg in het veld, een grijze verdeelstreep in een tiental vakken, elk voor 2500 man en dagelijks rijden zware legerwagens af en aan, beladen met zware kisten, voorlopig uitsluitend van Margraten, doch later uit alle uithoeken van het land. Midden in de voormalige Peel-Raamstelling ligt dit wordend soldatenkerkhof van verdorven glorie en reeds krijgt de droefgeestige vlakte het aanzien van een geweldig kruisenveld.

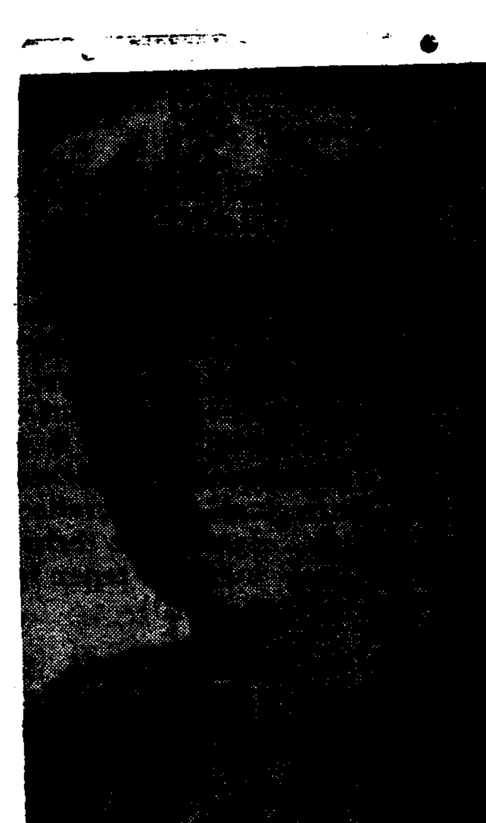
Er zijn vele kerkhoven in Nederland, waar tijdens de bezetting ereplaatsen voor Duitse gevallenen werden ingeruimd en de aanblik van zo veel hakenkruisen aan de ingang van de rustplaats onzer doden doet hinderlijk aan. Ook liggen overal nog enkelvoudige graven verspreid, waar Duitse helmen boven de grond uitsteken en het is inderdaad beter, dat dit alles verdwijnt.

Daarom groeit nu op de „Paardekop" een akker van houten eenvoud in al zijn witte simpelheid. Ver van bewoonde oorden in de arme gronden van het Brabants veen!

Daar zullen allen liggen, die om des geweIds wille naar ons toegekomen zijn in de afgelopen jaren van zo onnoemelijk veel leed...

De uitvoering geschiedt onder militaire leiding en onder auspiciën van de Dienst van Identificatie en Berging kortweg „I.B.". Jonge Duitse krijgsgevangenen zijn het, die de werkers en gravers vormen aan dit luguber karwei. Echter onder Noordamerikaans-Nederlandse supervisie en door Nederlandse militairen bij voortduring bewaakt.

Hier spreekt wel overduidelijk de geest der verwording, die temidden van deze jonge rekels leeft. Zonder ontzag, zonder eerbied, zonder reserve, ja zonder ingetogen zorg, doch met de uitpuilende ruwheid en luidruchtigheid, deze generatie van Hitler-

GEORGE SEPPEN

Op de „Paardekop" groeit een akker.

jongens eigen; worden de Duitse soldaten opgegraven en opnieuw beaard.

En de gloednieuwe lakens wekken de verwondering der Nederlandse militairen op, maar dat is Noordamerikaanse zorg. Honderden bij honderden per dag passeren nogmaals de revue ener afzichtelijke vergankelijkheid, waarbij een Duitse voorman een stijgend volgnummer uitschreeuwt over de gecompartimenteerde geulen in het zand.

Een paar kilometer verder tuft een treintje naar Griendsveen, een witpluimend teken van leven, afgewisseld met de wiekslag van een koppel patrijzen of een enkele fazant. En de Peel is geluidloos en vredig, een donkere vlakte, wier horizontale lijn slechts wordt gebroken door een paar hooi-oppers en een enkele korenmijt.

Men zou de resten ook naar Duitsland terug hebben kunnen voeren, maar hiertoe dienen eerst de vredesverdragen te zijn vastgesteld en bovendien vreest men terecht de oprichting van een wel zeer sprekend „Heldendenkmahl", met zo ontstellend veel „materiaal", dat dit het Duitse sentiment eerder kwaad dan goed zou doen.

Toch blijft het niet uitgesloten, dat de verslepping der overblijfselen ten derde male zal plaats vinden, redenen waarom men bijna geneigd zou zijn de crematie te gaan prefereren.

Want dit hygiënisch oogpunt bezien is deze ontaarding hoogst bedenkelijk, alle redelijke voorzorgsmaatregelen ten spijt.

Moge in den beginne de afschuw en stimulans voor de voorzichtigheid zijn, de afgestomptheid der verruwde Duitse kwanten staat geenszins borg voor besmetting, terwijl ook het afzichtelijke op de duur den mens verhardt. Reeds thans zijn de minder gepaste kwinkslagen niet van de lucht en naar de mate het werk vordert, zal de omzichtigheid afnemen.

Het is een allerminst verheffend schouwspel deze lieden aan de arbeid te zien, maar één ding moet worden erkend — hoe zou het ook anders kunnen? — zij werken grondig en hard!

Op de achtergrond van de immense begraafplaats doemen een rij barakken op, die deel uitmaken van de vijf kampen, die na Mei 1940 ter plaatse werden gebouwd. Zij dienden als legering voor de D.U.W. (Dienst Uitvoering Werken) en werden later als gevangenis voor niet-politieke gevangenen gebruikt. Het is niet uitgesloten, dat zij wederom de bestemming van strafgevangenis zullen krijgen, als de gehavende gebouwen weer zijn hersteld. Op korte afstand liggen de uiteengespatte delen van een Duits jachtvliegtuig, welks vlieger onder een mestvaalt in de directe omgeving begraven moet zijn.

Alles is even naar en drukkend en de stof voor nieuwe Peellegenden hangt als het ware in de lucht.

— „Einhundertsiebenundneunzig klinkt het bij een nieuwe plof en toen zijn wij maar schielijk weggegaan via Ysselstijn naar Venray, waar zo'n leuk winkeltje is met oude tabakspoten en prenten en waar men nog zeventiende-eeuwse houten wiegen heeft.

Daar heb ik een prachtige buizerd gevonden, een rover uit de Peel, die nu te pronken staat op mijn tafel in al zijn glorie en kracht.

Maar ook hij heeft dood en verderf gebracht op de bruine aarde, wier kleur hij meesterlijk draagt.

Zo namen wij uit de Peel de gedachte aan de dood mee, die daar in vele dingen is geïncorporeerd.

Maar er is ook leven; getuige de houten wiegen, en in Venray staat een pracht van een gymnasiale school!

DUITSE TECHNICI NAAR RUSLAND?

Een officiële Russische bron liet uitkomen, dat Duitse technici en ingenieurs die naar Rusland worden vervoerd om aldaar te werken, gaan op een contract dat met de Sovjet-industrieën is gemaakt. Men maakte dit bekend, toen de Sociaal Democratische Partij zeide, dat Duitse technici gedeporteerd werden tegen hun wil (Berlijn, (AP) 24.10).

Het vervoer geschiedt per trein, waarin ieder een goede zitplaats krijgt. Hun bagage gaat per aparte gelegenheid. Als zij aankomen wordt ieder op contract in zijn eigen vak tewerk gesteld, aldus de officiële Russische versie van het verhaal (Berlijn, (AP) 24.10).

Verschillende Duitse arbeiders klaagden bij de Noordamerikaanse en Britse autoriteiten dat zij helemaal geen contracten hadden getekend, tegen hun wil uit het land gehaald werden en soms op termijn van 2 of 3 uren moesten beslissen of hun gezin meeging of niet. In Noordamerikaanse kringen is men van oordeel, dat Duitsland geoefende arbeiders momenteel niet kan missen en dat eerst Berlijn, deerlijk gehavend als het is, moet worden opgebouwd. (Berlijn, (AP) 24.10).

ZELFDE WEG.

Pravda schrijft dat de uitslag der verkiezingen erop wijst dat de Duitsers dezelfde weg op willen als in 1918, waaruit tenslotte het fascisme en Wereldoorlog II ontstonden. (Moskou, (AP) 24.10).

(Vervolg van pag. 1).

woesting in een communistisch Balkan-blok".

Churchill sprak met misnoegen over de toestanden in de landen binnen de Russische invloedssfeer. De Russen zijn afgeweken van vele der overeenkomsten die bereikt werden te Jalta en elders. „De Poolse regering vertegenwoordigt op generlei wijze het Poolse volk. De toestanden in Joegoslavië zijn sinister en somber. Het gehele land wordt — voor zover gezien kan worden — in een communistisch gebied omgezet. Er heerst grote ontevredenheid in Serbië waar de communistische leerstellingen den landbezitters niet welkom zijn".

Churchill sprak de hoop uit, dat de regering haar huidige politiek ten aanzien van Serbië zal voortzetten en zal aandringen op de handhaving van Triëst als internationale haven en zoutwater uitlaat — voor de Balkan-handel.

Uiting gevend aan zijn instemming met vele phasen van de buitenlandse politiek der Labourregering maakte Churchill bekend: „Ik zal voorstellen doen voor formele besprekingen tussen de partij-vertegenwoordigers over de buitenlandse politiek in de naaste toekomst" (Londen, (AP) 23.10).

CURAÇAO

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	147
2e prijs	2908
3e prijs	14030
4e prijs	10180

R.K. PARTIJ GAAT VERGADEREN.

Spreker: Gomez.

Zondag 27 October aanstaande — zo deelt men ons mede — zal de R.K. Partij een algemene vergadering beleggen in het Theater Brion. Dr. Moises Frumencio da Costa Gomez zal daarbij het woord voeren over de beantwoording der petitie welke door de Autonomie Commissie aan de regering in Nederland werd aangeboden. Om 11 uur begint de vergadering.

SCHEEPSBERICHTEN.

23 October.

Noordwijk van Puerto Cabello; R. H. Hee van Cristobal; Manto naar Aruba; Samglory van Cristobal; City of Sydney naar Londen; Winnipegosis Park van Cristobal; Becket Hitch naar Trinidad.

24 October.

R. H. Lee naar Italië; Samglory naar Alexandrië; Stuyvesant van Trinidad.

DE TERUGKEER VAN GEDEMOBILISEERDE SCHUTTERS IN 'S LANDS DIENST.

De Regeringspersdienst meldt: Om te voorkomen, dat de schutter-landsdienaren door het vervullen van hun militaire plichten ernstige nadelen in hun verdere ambtelijke loopbaan zouden kunnen ondervinden, heeft Zijne Excellentie de Gouverneur, nu, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, de demobilisatie der Schutterij spoedig voltooid zal zijn, bepaald, dat deze landsdienaren in actieve burgerlijke dienst kunnen terugkeren op het inkomen, dat zij vermoedelijk zouden hebben bereikt, indien zij niet in militaire dienst waren opgeroepen.

Een regeling zal worden getroffen om deze landsdienaren in staat te stellen, het vereiste vakexamen zo spoedig mogelijk af te leggen; echter zullen zij onmiddellijk in het genot van het verhoogd inkomen worden gesteld.

Een en ander geldt voor de schutter-landsdienaren, die na demobilisatie, hun werkzaamheden bij het Gouvernement onmiddellijk hervatten.

ORANJE VERENIGING.

De heren L. O. Lampe en Luitenant Karel H. Bode hebben Zijne Excellentie den Gouverneur Dinsdag namens het Bestuur van de Oranje Vereniging enkele mededelingen verstrekt over de werkwijze van deze Vereniging en de medewerking van den Landvoogd verzocht (RPD).

KAPITEIN LOSCHER ZAG ONZE BRANDWEER.

Kapitein R. Loscher Blanco, Commandant van de Brandweer in Caracas, is sedert 21 October jl. op Curaçao, teneinde zich op de hoogte te stellen van de Curaçaose Brandweer.

De heer Loscher Blanco stamt uit een vooraanstaande Venezolaanse familie. Zijn vader was Nederlander van geboorte en nam onder het regime van President Gomez de wijk naar Amsterdam, waar zijn kinderen een Nederlandse schoolopleiding ontvingen. Kapitein Loscher Blanco spreekt dan ook vloeiend Nederlands zonder enig accent, evenals zijn beide broers, van wie één Gezant is van Venezuela in Zweden en de ander officier in het Venezolaanse Leger.

Gedurende zijn verblijf hier heeft de heer Loscher Blanco met grote belangstelling en kennis van zaken zich op de hoogte gesteld van de organisatie, de werkwijze en het materieel van de Brandweer en tot slot op 23 October een grote oefening aan het Waaigat bijgewoond.

De leiding van de oefeningen was in handen van Majoor Venema, geassisteerd door den ondercommandant 1en Luitenant Miedema en Opperbrandmeester Vos.

Om 9 uur werd het alarm gegeven en 9.05 uur waren de twee eerste brandspuiten ter plaatse. Om 9:10 uur werden nog twee spuiten gevraagd, die 9.16 uur ter plaatse waren. Ook de ladderwagen van de Brandweer nam aan de oefeningen deel. Om 9.45 uur waren de oefeningen afgelopen.

De heer Loscher Blanco sprak zijn waardering over de organisatie van de brandweer en de geoefendheid van het personeel uit en hoopte het volgend jaar nog eens terug te komen.

Kapitein Loscher Blanco vertrekt heden weder naar Venezuela (RPD).

LOCKHEEDS OP ANDERE ROUTES.

De KLM maakte Dinsdag bekend dat de 5 Lockheeds die in West-Indië gebruikt worden 1 November vrijgemaakt zullen worden voor gebruik op andere routes, wanneer zij door DC-4s vervangen zullen worden.

De DC-4s zulen gebruikt worden in de twee-wekelijkse dienst tussen Suriname en Curaçao. De dienst Curaçao — Sint Maarten — Sint Kitts zal twee maal in plaats van een maal weeks plaats hebben (Den Haag, Aneta, 23.10).

VEE UIT COLOMBIA.

Volgens een Colombiaans regeringsbesluit kunnen gedurende de rest van dit jaar 500 stuks vee naar Aruba en duizend stuks vee naar Curaçao worden uitgevoerd. Al dit vee is afkomstig uit het departement Magdalena.

„JOPIE" ELLIS TERUG.

De bekende koopman Joseph („Jopie") M. J. Ellis, Directeur van de firma Ellis & Dania, is heden vergezeld van zijn echtgenote met het ss. „Stuyvesant" uit Nederland teruggekeerd. De heer Ellis heeft geruime tijd genoten van het koele klimaat en het ruimzicht uit zijn woning te Laren.

GROEI VAN HET WESTINDISCH BEDRIJF DER K.L.M.

Uit de volgende, zojuist bekend geworden cijfers over het Westindisch bedrijf der K.L.M. blijkt, dat deze loot aan de K.L.M.-stam krachtig groeit:

Vervoerde vracht in kg. Juni 1946 33.552, Mei 1946 23.330.

Overbagage in kg. Juni 1946 20.813, Mei 1946 19.959.

Post in kg. Juni 1946 4.682, Mei 1946 4.225.

Gevlogen uren, Juni 1946 115.916, Mei 1946 83.026.

Gevlogen km. Juni 302,296, Mei 1946 211.712.

Vervoerde passagiers, Juni 1946 4.680, Mei 1946 3.108.

Men ziet uit deze cijfers, dat het vrachtvervoer in één maand met 10.222 kg. is gestegen. Vergelijkt men de vervoerde vracht (33.552 kg) met die van Juni 1946 (14.383 kg.), dan valt deze stijging nog meer op. Steeds meer wordt ook in de West gebruik gemaakt van de voordelen, die de luchtvaart voor het goederenvervoer biedt. Zo werd b.v. kort geleden een grote partij verse groenten per DC-4 van Miami (Florida U.S.A.) op Curaçao aangevoerd, d.w.z. over een afstand van ca. 2000 km.

Personeel in West-Indië.

Ook uit de toeneming van het personeel blijkt de voorspoedige ontwikkeling van de K.L.M. in West-Indië.

1935: 16 ; 1939: 95; 31 Aug. 1946: 557 (waaronder 47 vrouwelijke employées).

Zwitserland exporteert zich arm.

Te veel van het goede.

Alle landen van de wereld hebben naast het verlangen naar vrede slechts één wens, nl. exporteren.

Zonder export geen buitenlandse deviezen, geen goudreserves en geen werk voor de aanwezige arbeidskrachten.

Zwitserland is wellicht het enige land in de wereld, dat geheel andere zorgen heeft. De moeilijkheid daar is nl. hoe men de export kan besnoeien en hoe men zich kan weren tegen de stroom van geld. Tussen Zweden en Zwitserland bestaan economische moeilijkheden, daar Zwitserland aanzienlijk meer goederen naar Zweden exporteert, dan men uit Zweden kan invoeren.

Deze toestand werd geschapen door de Zweedse revalorisatie, zodat de economische betrekkingen met dit land dringend dienen te worden herzien. Door die revalorisatie immers zijn de prijzen der grondstoffen, welke Zwitserland in Zweden koopt, gestegen. Daardoor stegen echter ook de prijzen der producten, waarin deze grondstoffen verwerkt zijn en die bestemd zijn voor binnenlands gebruik.

Zweden bedoelde door de aankoop in goud zich in Zwitserland een tegoed aan Franken te verzekeren, doch Zwitserland, dat geen geld nodig heeft, verzette zich hiertegen. Sedert enige maanden discuteert men in Zwitserland over het probleem of ook de Zwitserse valuta gerevaloriseerd dient te worden of hoe men dit probleem dan wel het beste zou kunnen oplossen.

Ook heeft men overwogen de uit te voeren goederen met een speciale toeslag te bezwaren, waarmede dan de import resteond zou kunnen worden, daar zoals het heet, Zwitserland tengevolge van de te hoog gewaardeerde vreemde valuta, waaronder zowel de Nederlandse gulden, de Belgische en de Franse frank als de dollar bepepen worden te hoge prijzen betalen moet voor geïmporteerde goederen.

Voor het binnenland bestaat er in Zwitserland een prijscontrôle, die alle prijzen zo nauwkeurig mogelijk bepaalt.

De exporteurs daarentegen hebben met geen voorschriften rekening te houden en daar de aanvragen uit het buitenland zeer talrijk zijn, verlangen de exporteurs dan ook prijzen die veel hoger liggen dan onder normale omstandigheden het geval was. Het buitenland betaalt deze prijzen echter gewillig, omdat het de Zwitserse goederen nodig heeft.

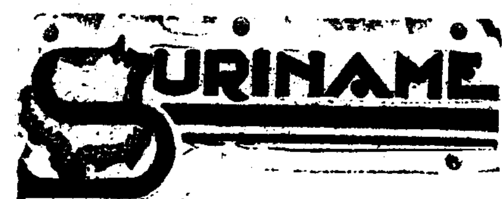
Met een toeslag op de export zou men bereiken, dat de export gedrukt zou worden, daar de prijzen der exportgoederen natuurlijk hoger zouden worden.

Om twee redenen wenst men deze exportvermindering. Allereerst om de zogenaamde „uitverkoop" in Zwitserland enigszins te remmen en vervolgens hoopt men daardoor de inflatie te doen ophouden.

Het klinkt paradoxaal van een Zwitserse inflatie te spreken, doch niettemin bestaat zij reeds lange tijd, want de frank heeft zijn binnenlandse koopkracht reeds lang verloren.

In Zwitserland zijn twee dingen schaars: woningen en arbeidskrachten. Het landbouw- en het hotelbedrijf lijden aan een tekort aan arbeiders. Sinds twee jaar is er een grote trek van arbeidskrachten uit de landbouw en het hotelwezen naar de fabriekscentra. De industrie betaalt lonen, welke men noch in de landbouw, noch in de huishouding, noch in het hotelbedrijf betalen kan. De landbouw kan zich slechts staande houden als hij zijn arbeiders voldoende loon betaalt. Dit heeft weer tot gevolg dat de landbouwproducten duurder worden.

De exporteurs en industriëlen zouden uiteraard een toeslag op de export liever vermeden zien, daar dit hun kosten verhoogt. Daar staat echter tegenover, dat vermindering van export een terugkeer van vele arbeidskrachten naar de landbouw tengevolge zou hebben.

NIEUWE KRANT.

In Paramaribo is een nieuw blad ontstaan door een fusie van het oudere Raak, dat door O. & O. werd uitgegeven en het gestencilde Rimboekrantje, dat als kampkrant op Zanderij diende, zo vernemen wij uit Het Nieuws.

TRIDUUM OP PIETERMAAI BEGONNEN.

Gisteravond werd in de kerk van Pietermaai het plechtig Triduum geopend als voorbereiding van het 25-jarig bestaan van de Liga Eucaristica. De Directeur van de Liga, Pater Aloysius D. Frunt O.P., opende het triduum met het Veni Creator. De Vicarius Provinciaal hield vervolgens een indrukwekkende preek over het gezinsleven.

PATER VAN DEN ELSEN TERUG.

De oud-Pastoor van de St. Annakerk, Martinus van den Elsen O.P., is na verblijf van ongeveer een jaar, heden met de „Stuyvesant" op Curaçao teruggekeerd. Pater van den Elsen heeft een aangename vacantie gehad. Naar hij verklaarde wordt het leven in Nederland langzamerhand beter. De Pater heeft Mgr. Verriet ontmoet en deze zond de groeten mee voor Curaçao. Naar wij vernemen zal Pater van den Elsen Rector worden van het Rustoord Groot Kwartier.

DRIE SOEURS AANGEKOMEN.

Met de „Stuyvesant" zijn drie Soeurs van Roosendaal op Curaçao aangekomen. Het zijn de Soeurs: Corona, Antonella en Meletina. Zij hebben een goede reis gehad, doch zijn blij, dat de bestemming bereikt is. Soeur Corona zal naar Bonaire gaan om de zorg voor de ouden van dagen op zich te nemen. De Soeurs Antonella en Meletina zijn bestemd voor het onderwijs op Curaçao.

Nederlanders en Indonesiers onderhandelen zonder Britse bemiddeling

Commerciële en financiële overeenkomst met Spanje gesloten

Staten-Generaal gaan rechttrekking van de grens bestuderen

ZONDER BRITSE BEMIDDELING.

Dinsdag heeft voor de eerste maal een bespreking tussen de Nederlandse en Indonesische onderhandelaren plaats gehad zonder de tussenkomst van Engelse bemiddelaars, toen de leden van de Nederlandse Commissie-Generaal van gedachten wisselden met de vooraanstaande Republikeinse autoriteiten in een bijeenkomst in het huis van Sjahrir.

Op de plenaire zitting van de hervatte Nederlandse Indonesische onderhandelingen onder leiding van Lord Killearn en de Commissie van Civiële Zaken, die opgericht is om de onderhandelingen te leiden, is Maandag besloten om rechtstreekse onderhandelingen te beginnen. Enige uren nadat de bijeenkomst van Dinsdag geëindigd was, waren ongeveer 18 van de vooraanstaande Nederlandse, Indonesische en Britse autoriteiten, die deelnemen aan de onderhandelingen, te gast op een door Sjahrir aangeboden avondmaal (Batavia, Aneta, 22.10).

OVEREENKOMST MET SPANJE.

Een commerciële en financiële overeenkomst die Maandag tussen Nederland en Spanje te Madrid getekend is betreft 2.500.000 gulden. Deze overeenkomst sluit tevens Nederlands Indië in. Indië zal een vrij grote hoeveelheid katoen ontvangen in ruil voor eigen producten.

Deze overeenkomst voorziet in normale betalingen van de Nederlands-Spaanse handel door middel van betalingen op een gulden rekening. De koers wordt bepaald door de sterling notering in Amsterdam en Madrid. Contingenten voor wederkerige afleveringen voor de handelsovereenkomst zijn geregeld.

Nederland zal ijzererts, pyrieten, lood, antimonium, kwikzilver, kurk, textiel, kousen, huiden, machines, oliën, schoeisel, sinaasappelen, citroenen, bananen en wijnen ontvangen en Spanje zal zaad, aardappelen, verschillende soorten bloemenzaden en bloembollen, vee, paarden, aardappelmeel, electrotechnische artikelen, dieselmotoren, verschillende metalen producten, verfstoffen, diamanten, chemische en artsenykundige producten ontvangen (Amsterdam, Aneta, 22.10).

JOHANNES VAN DEN BROEK †.

Johannes van den Broek, de directeur van de Billiton Tin Maatschappij is op 64 jarige leeftijd Dinsdag te Den Haag gestorven.

Hij was o.a. commissaris van de Kagera Mines Ltd., en van het Anglo-Siamese Tin Syndicaat en van de Amsterdam-Londen Verzekerings Maatschappij, en Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw (Den Haag, Aneta, 23.10).

PRINS BERNHARD UIT HET HOSPITAAL.

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard is Dinsdag in goede gezondheid uit het hospitaal ontslagen. Hij was Donderdag ter observatie voor een maagkwaal opgenomen (Den Haag, Aneta, 23.10).

VOORSTELLEN VOOR HET RECHTTREKKEN.

De voorstellen van de Regering voor het rechttrekken van de Nederlands-Duitse grens zullen Vrijdag in een geheime zitting in de Eerste Kamer behandeld worden. Donderdag zullen deze voorstellen aan de Tweede Kamer doorgegeven worden (Den Haag, Aneta, 22.10).

WILLEN VISA AFSCHAFFEN.

Het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft in een nota aan de Nederlandse en Belgische Regeringen zijn wens te kennen gegeven om het plan voor de afschaffing van visa die op het ogenblik voor het reizen naar Engeland noodzakelijk zijn, te bespreken.

Het is echter bekend dat het niet waarschijnlijk is dat deze zaak vóór het volgend voorjaar afgehandeld zal zijn (Den Haag, Aneta, 22.10).

$ 50 MILLIOEN LENING.

De Thesaurier Generaal van het Nederlandse Departement van Financiën, Jan Ridder, deelde bij zijn vertrek van het La Guardia Field naar Nederland per KLM in een vraaggesprek mede, dat de $ 50.000.000 lening (Kuhn-Loeb) uitgeschreven zal worden zodra de markt gunstig is.

Het is niet mogelijk te zeggen of dat in een week, een maand, of drie maanden plaats zal hebben. Ridder arriveerde verleden week ten einde de reeds vroeger begonnen besprekingen betreffende de lening te voltooien. Welingelichte Wallstreet-kringen verklaarden dat de omvang van de lening onveranderd is (New York, Aneta, 22.10).

24 - URIGE STAKING.

Meer dan 12.000 mijnwerkers, ongeveer 32% van de 38.350 arbeiders die in de Nederlandse mijnen werken, zijn Dinsdag een 24-urige staking begonnen als protest tegen de vertraging van de Regering in het toekennen van een salaris-vermeerdering van 10%, die in Augustus door de Mijnen Industrie Raad voorgesteld was. Er waren geen demonstraties en het merendeel der mijnwerkers ging ongemolesteerd aan de arbeid (Heerlen, Aneta, 22.10).

DOODSTRAF TEGEN DE GROOT GEËIST.

Het Openbaar Ministerie heeft Dinsdag de doodstraf geëist tegen den 44-jarigen G. J. de Groot, parfum-handelaar, die, beschuldigd van het verraden van Joden aan de Gestapo, voor een biezondere rechtbank verscheen. Getuigen verklaarden dat De Groot een ware terreur oefende in zijn omgeving, waar de Joden zich in de kelders verscholen moesten houden (Amsterdam, Aneta, 22.10).

MIDGLEY NAAR SUMATRA.

Edward Midgley, een van de onder-directeuren van de Standard Vacuum, die Dinsdag van het La Guardia Field per KLM naar Sumatra via Nederland vertrok, verklaarde dat de Soengaigerong - raffinaderijen van de Nederlandse Koloniale Petroleum weer op een capaciteit van 40.000 vatten per dag zullen werken zodra de reparaties voltooid zijn.

Midgley, die deze reparaties zal leiden, veronderstelde dat het 1- tot 2 jaren zal duren voordat de volle capaciteit weer hersteld is en hij verwacht dat hij 2 jaar in Sumatra zal blijven (New York, Aneta, 23.10).

PROCES OVER MAKAMURA - SCHAT GEËINDIGD.

Dinsdag is het wettelijke dispuut betreffende de Makamuraschat, tussen de Britse en Nederlandse autoriteiten geëindigd toen de Britse autoriteiten aan den Nederlandsen Advocaat-Generaal van de voorlopige militaire rechtbank goud ten waarde van 10.000.000 gulden en 150.000 gulden in Java Bank-bankbiljetten overhandigden.

De Nederlands Indische Rechtbank moet nu nog vaststellen wie de wettelijke eigenaar of eigenaren van de schat zijn (Batavia, Aneta, 23.10).

SPORT

K.S.C.

Voetbal: Zondag 27 October om 10 uur: Neptunus — De Ster (competitie); om 16 uur: Ecuador — Union Victory Stars (competitie).

Zondag 3 November om 16 uur K.S.C. — Surinaams elftal.

Korfbal: Zondag 27 October op Sta. Rosa: Yes — Velox.

CURAÇAOSE VOETBALLERS AANGEKOMEN.

Er heerste grote drukte op de Westwerf toen de „Stuyvesant" hedenmorgen omstreeks half zeven arriveerde met de Curaçaose voetballers aan boord. Het CVB-bestuur was vertegenwoordigd, doch er waren ook vele familieleden en vrienden van de spelers, die bijna drie maanden zijn weggeweest.

Niemand mocht aan boord, doch toen de boot gemeerd was, zongen de aanwezigen op de kade een welkomstlied. Om 7.40 uur mochten de voetballers aan wal. Zij schenen in puike conditie te verkeren en waren in opgewekte stemming — blij dat de trip achter de rug was en zij de Curaçaose rots weer onder de voeten hadden, alle hartelijkheid in het moederland ten spijt.

De spelers hebben zich onmiddellijk naar hun woningen begeven, omringd door eigen mensen. Wij roepen onze jongens een hartelijk welkom toe en een welgemeend „Goed gedaan".

MIDDEN EN ZUID AMERIKA

TARWEMEEL AANGEBODEN.

Volgens het blad El Universal hebben Argentijnse molenaars aan de Venezolaanse Prijszettings Commissie een grote partij tarwemeel aangeboden bestaande uit 100.000 zakken.

POLITIEKE LEIDERS.

Een bericht uit Lima maakt bekend dat op verzoek van de Revolutionnaire Regering van Venezuela de leider van de politieke Partij Apra, de heer Manuel Seoane in Caracas zal aankomen.

Op de 17de dezer kwam Jorge Eliecer Gaitán, een onafhankelijke liberale Columbiaanse leider reeds in Venezuela aan.

HET IMMIGRATIE EN KOLONISATIE INSTITUUT.

Men rekent uit dat het Immigratie en Koloniale Instituut van Venezuela reeds Bs. 11.186.881.93 aan credieten heeft uitgegeven, waardoor 20.385 kleine landbouwers werden geholpen. Onder zijn toezicht zal komen 44 millioen kilo maïs, drie millioen kilo katoen en 28 millioen kilo vruchten.

NIEUWS VAN OVERAL

ITALIË OP EEN KEERPUNT.

Oplichting op economisch gebied.

De correspondent van de NRC schrijft uit Rome:

Op 3 October jl. verscheen in de Romeinse bladen het bericht, dat met op één na algemene stemmen Italië toegelaten is onder de leden van de Internationale Bank en van het Fonds tot vaststelling van de wisselkoersen.

Er zijn waarschijnlijk weinig landen voor welke deze beslissing zo belangrijk is als voor Italië.

Onlangs schetste een hoofdartikel in het beste economische dagblad de toestand als volgt:

„Wij staan op een keerpunt in onze geschiedenis...... Over een paar maanden houdt de hulpverlening van de Unrra op. Voor aankopen in 1947 hebben we negenhonderd millioen dollar nodig. Onderbreking van de levering zou hongersnood, chaos, revolutie, burgeroorlog betekenen. Het vredesverdrag...... veroordeelt ons tot ellende en weerloosheid......

We zijn op de rand van de ondergang. Op dit punt komt een kort bericht: Italië is toegelaten als lid van de Wereldbank en het Internationaal Herstelfonds. Dit opent ons wijde mogelijkheden: de internationale waarde van de lira vaststellen, leningen sluiten en de grondstoffen kopen, welke ons tot nog toe onthouden werden.

Zie, eindelijk kunnen we — als we ons waardig en met ere weten te gedragen, zoals de Italianen zich gedroegen van de generaties die de eerste wereldoorlog voorafgingen — onze plaats innemen tussen hen die werken aan het herstel van de wereld, van de welvaart van alle mensen...... De middelen zijn eenvoudig. Laten we zo gauw mogelijk de loonstrijd staken om op een vaste loonstandaard de waarde van de lire te kunnen vastleggen. Van de internationale koers van onze munt hangt de berekening van onze productiekosten af en dus de samenwerking met andere volken."

Hoe belangrijk de positie van Italië nu verstrekt is blijkt m.i. wel het duidelijkst daaruit dat de communistische Minister van Financiën in een vraaggesprek verklaarde: „De lire zal niet ineenstorten, kán niet ineenstorten."

Italië moet wel sterk aan eigen kracht om uit de toch feitelijk zelf gegraven kuil te ontsnappen, getwijfeld hebben, als het zo blij is met de internationale hulp. Niet alle Italianen zeker, maar toch velen wantrouwden hun munt.

Nog geen week geleden bekende op ons iemand, die een leidende positie heeft in een van de allergrootste industriële ondernemingen dat hij van alles en nog wat kocht, om maar een baar geld te hebben. Hij vreesde de inzinking wanneer de Unrra verdwenen. Zij immers dekte in 1946 43 pct. van de invoer, die — daarin begrepen de scheepsvrachten, welke ongeveer 20 pct. van de kostprijs der ware bedragen — ongeveer 950 millioen dollar kost. Niet alleen geld echter stelde de Unrra ter beschikking, ze verschafte ook werk.

Volgens een onlangs verschenen rapport zou het aantal werklozen, dat nu twee en een half millioen is, tot zes millioen (d.w.z. een achtste van de hele bevolking!) stijgen, wanneer de Unrra ophield kinderen te voeden, kleren uit te delen (4.000.000 stuks en 800.000 paar schoenen), de industrie van grondstoffen en de hele bevolking van eten te voorzien. Nu zal Italië voor het volgende jaar misschien wel de helft 900 millioen dollar kunnen lenen die het vreest nodig te hebben om zijn bevolking te doen werken en eten. Wanneer 1947 de grote lening doet slagen, de vermogensen vermogensaanwasbelasting doorvoert, zal dit land er zeker in slagen het dode punt voorbij te komen.

RECLAME IN BRAZILIË.

Te Rio de Janeiro is opgericht „Publicidade Brasolan Ltda.", welk bureau zich ten doel stelt het behandelen van propaganda en publiciteitsaangelegenheden voor rekening van derden. Exporteurs, die reclame willen voeren in Brazilië, kunnen zich in de Nederlandse taal tot bovengenoemd Bureau wenden. Het adres luidt: Caixa Postal 2001, Rio de Janeiro.

KAREL LOTSY EN HET NEDERLANDSE VOETBAL.

Bij „De Boekerij" te Baarn is een aantrekkelijk boekje onder deze titel verschenen, een goed verzorgd boekje van een honderd bladzijden, rijkelijk verlucht met foto's, waarin de schrijver, G. Zalsman, vertelt van het werk van Karel Lotsy, maar daarbij niet de fout maakt er een heldenepos van te maken (anders zou het boekje ook zeker nooit verschenen zijn). Nu is het geen verafgoding geworden, maar een rustige bespreking van Karel Lotsy's verdiensten voor de sport.

Tevens vindt men er in de historie van het Nederlandse voetbal. Het is alles bij elkaar een vlot en prettig, zeker geen droog geheel, geworden.

JACHT VAN HITLER NOG FRAAIER.

Mr. George Arida, een Engelse textielfabrikant, die het luxejacht van wijlen(?) Hitler heeft gekocht, is van plan het schip geheel te verfraaien, waarmee naar schatting een bedrag van 20.000 pond zal zijn gemoeid.

De decoratieschilderingen, die ongeveer een half jaar in beslag zullen nemen, worden uitgevoerd door denzelfden artist, die het interieur van de „Queen Mary" en Queen Elisabeth" heeft verzorgd.

FLORES EEN FEDERATIE VAN VORSTENDOMMEN.

Het op Flores verschijnende dagblad Flores deelt mede, dat in de raad van vorsten van het eiland is besloten een federatie van vorstendommen te stichten. De federatie zal worden bestuurd door de vorstenraad bijgestaan door een Volksraad.

Vriendendank der Communisten.

Hoe de Communisten bij de „Kapitalisten" in het krijt staan

De National Geographic geeft een overzicht van wat de Verenigde Staten allemaal aan Sovjet-Rusland hebben gegeven. Hoe dus de zg. kapitalisten die nu de schimpscheuten en aanvallen van de Russen (men denke aan het met dodelijk gevolg neerschieten van Noordamerikaanse vliegers) zich moeten laten welgevallen, in de oorlog geholpen hebben om te winnen. De cijfers tonen aan, dat Sovjet-Rusland zijn bestaan dankt aan de Verenigde Staten, omdat al zijn legers en verschroeide aarde politiek niet in staat zouden zijn geweest om te winnen of stand te houden, als ze het Noordamerikaanse materiaal niet hadden gehad. Voor Curaçao is dit een les, die spreekt.

In welk een mate de Verenigde Staten hun communistischen strijdmakker steunde, moge blijken uit het staatje, dat door de Noordamerikaanse autoriteiten werd gepubliceerd en dat aangeeft de exporten van U.S.A., naar Sovjet-Rusland onder de condities van Leenpacht d. w.z., dat de goederen geleverd werden op crediet en dat betaling later geregeld zou worden.

En dan moet men bedenken, dat Rusland slechts een van de 44 staten was, waar de U.S.A. onder Leenpacht condities aan leverden.

Het totale bedrag van de aan Rusland geleverde goederen is ongeveer 9 billioen dollar of in guldens zoveel, dat, als elk der communistische Kamer-afgevaardigden kans zag per seconde één gulden neer te tellen, onze gezamenlijke communistische kamerfractie bijna 3 eeuwen nodig zou hebben dit bedrag terug te betalen. En dan niet in 8-urige werkdagen met vacanties en Zaterdagen: Zouden zij alleen werken onder E.V.C. condities, dan konden zij al tellende een duizendjarig rijk ten einde zien.

De artikelen, die de Russen vroegen, waren, men zou bijna kunnen zeggen tot overmaat van ramp, geen surplus artikelen, geen overschot, doch voor het merendeel goederen, die in de U.S.A. zelf schaars waren en óók door de andere geallieerden dringend verlangd werden.

Welke moeilijkheden zich soms voordeden blijkt uit het feit, dat van een convooi, bestaande uit 32 schepen er 23 verloren gingen.

Jaar	Waarde in dollars	Tonnen
1941	$ 545.000	194.000
1942	„ 1.351.788.000	2.468.000
1943	„ 2.965.928.000	4.794.000
1944	„ 3.429.345.000	6.218.000
1945 (Jan.-Juni)	„ 1.371.598.000	2.977.000
Totaal	$ 9.119.204.000	16.651.000

Sommigen zullen zich nog de eerste grote vlucht met vliegende forten boven Duitsland herinneren. De afstand was zo groot, dat de forten niet terug konden vliegen en moesten landen op Russische vliegvelden in Poltawa. Dat was niet zo erg. Erger was, dat de Duitsers de volgende nacht Poltawa bombardeerden, waarbij van de brandnieuwe forten à 1.000.000 dollar en niet één aan de vernietiging ontkwam.

De leveranties bestonden letterlijk uit alle artikelen, die een moderne maatschappij kent en gebruikt. In de eerste plaats vliegtuigen en tanks. Kanonnen munitie en optiek. Dan auto's, gereedschappen, machinerieën, en tenslotte eten, kleding, schoeisel, benzine, olie en vetten.

Het belangrijkste onderdeel schijnt geweest te zijn: verbindingsmiddelen. Dit houdt in telefoondraad, kabel en toestellen, doch ook radio-apparaten, onderdelen en lampen. Op een ogenblik vroegen de Russen bijna een millioen K.M. telefoondraad. Dit was nog in het begin van de oorlog en de Noordamerikanen vertrouwden deze aanvraag niet, omdat hij van zulk een kolosalen omvang was. De Russen wezen er op, dat hun frontlijn ongeveer 3000 K.m. lang was en dat aan het front de levensduur van een telefoonverbinding plus minus 20 minuten bedraagt.

De Sovjet Unie kreeg haar draad, genoeg om vijftigmaal rond de evenaar gewikkeld te worden; toen de Noordamerikanen zelf in de oorlog kwamen ontdekten zij, dat de Sovjets met hun eisen nog aan de conservatieve kant waren geweest. Overigens kregen zij er nog 420.000 telefoontoestellen bij.

Vliegtuigen ten getale van 110.000 werden geleverd van elk type en iedere grootte.

Ofschoon de strategie der Russen sedert eeuwen de beweeglijkheid in de ruimte kende, beschikten zij toch bij het uitbreken van de oorlog over vrijwel geen transportmiddelen. Een omstandigheid, die hun op millioenen mensenlevens kwam te staan en die de Duitse bevelhebbers op sublieme wijze wisten uit te buiten met hun bij uitstek op beweeglijkheid ingestelde mobiele en pantsertroepen. Toen de Russische legers echter in vliegende vaart van Stalingrad naar Berlijn stormden, bereikten zij op sommige etapes een snelheid als nog nooit door een legermacht is behaald, met uitzondering wellicht van het 8ste leger in Afrika.

Meer dan 400.000 vrachtauto's en vrachtwagens, geleverd door de Noordamerikanen, stelden hen daartoe in staat en het is aardig te horen, welke rol de jeep daarbij speelde. De continentale legers, dus ook de Russische, opereerden nog steeds in groten getale met zijspan-motoren. Daar de Amerikanen op korte termijn niet in staat waren grote quanta zijspannen te leveren, zouden zij een paar jeeps „ter inzage"... Zo enthousiast waren de Russen over dit vehikel, dat in hun leger de zijspan, behalve voor koerierdiensten geheel werd afgeschaft, en alles voortaan per jeep geschiedde.

Wie echter mocht menen, dat alleen goederen, gewijd aan Mars, werden besteld en verscheept, vergist zich.

Toen Duitsland op het toppunt van zijn macht was, bezat het ook, wat men noemt de korenschuur van Europa, nl. de Oekraïne. Dat dit een enorme invloed oefende op de oorlogvoering, — aan de ene kant kwam het den Duitsers ten goede, aan dezelfde kant werd het onthouden aan de Russische strijdkrachten — behoeft geen betoog.

Doch dat de voedselpositie in Rusland eind 1943 zo précair was, dat dit enorme land bezig was te sterven bij gebrek aan eten, zullen slechts weinigen weten. Voedsel-verschepingen kregen toen voorrang bóven alles. Vóór ammunitie,geschut en voertuigen.

Meer dan 4.000.000.000 K.G. voedsel werd in Moskou bezorgd. En 700.000.000 K.G. suiker. En 700.000 K.G. saccharine. En 65.000.000 K.G. boter.

De U.S.A. moest zelfs een speciaal soort margarine samenstellen, die voldeed aan de Russische smaak, bestand was tegen de extreme lage temperaturen in het hoge Noorden en bovendien niet al te vlug smolt in de zengende hitte van de Russische steppen.

Toen Rusland later in de strijd wat meer adem had gekregen en weer minder behoefte had aan boter dan aan kanonnen werden de volgende producten van de zware industrie bij Moedertje Rus'land thuis bezorgd: 7000 tanks, 334.000.000 K.G. munitie, 2.000.000.000. K.G. benzine en 500 telefoontjes voor officieren, die door de gigantische Russische artillerie-offensieven doof geworden waren.

Met nog 1.000.000.000 K. G chemicaliën om de Russische chemische industrie weer op gang te helpen.

Over het algemeen wordt aangenomen, dat het Duitse leger het best geschoeid was ter wereld; toch was het percentage uitvallers tengevolge van bevroren voeten in Rusland enorm, terwijl de Sovjettroepen er vrijwel geen last van schenen te hebben. Niettemin liepen deze voor een groot deel op Amerikaanse schoenen. 15 Millioen paar legerschoenen werd geleverd om de Sovjet-troepen gaande te houden. Voor bijpassende kleding zorgden de Amerikanen door meer dan 1.400.000 M. katoen en 1.000.000 M. wollen stof te zenden.

Wat betreft ruw materiaal ontving Stalin 2.500.000.000 K. G. staal, 400.000.000 K.G. koper en 250.000.000 K.G. aluminium.

De Noordamerikanen met hun zin voor cijfers hebben berekend, dat voor wat betreft de spijsvetten, Rusland voor meer dan de helft werd voorzien door Uncle Sam. Daarbij komen dan nog kleinigheden als 700.000.000 K.G. rails, 10.000 goederenwagens, bijna 2000 stroom-locomotieven en 70 „Dieselelectrische" locomotieven.

In het begin van Leenpacht waren de Russen begonnen met 4.000.000 K.G. prikkeldraad te vragen, meer dan 20 maal zoveel als de Noordamerikanen zelf bezaten. Deze waren bang, dat als het zo door zou gaan, er moeilijkheden zouden komen met de leveranties, doch zo schrijft Klemmer in de „National Geographic", waaraan wij een groot deel ontlenen: „Na Stalingrad was dát artikel niet meer nodig."

Uit bovenstaande blijkt wel, dat Moedertje Rusland hevig aan heeft moeten kloppen bij Oom Sam of m.a.w., dat de communisten zwaar in het krijt staan bij de kapitalisten.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen"

van

De Curaçaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag, 20 October 1946:

Competitie B-klasse:

Asiento 1 — M.Y.O.B. 1 niet doorgegaan, MYOB niet opgekomen

Veendam 1 — P.S.V. 1 5—0.

Competitie Reserve B-klasse:

Sithoc 2 — Zeemacht 2 niet doorgegaan
Zeemacht niet opgekomen

Competitie Junioren:

Veendam Jrs. — Scherpenheuvel Jrs. 1—0.

Wedstrijden ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van „Jong Curaçao"

Jong Holland — Jong Curaçao 2—1.
Transvaal — Vitesse 1—2.

WEDSTRIJD PROGRAMMA RIF STADION.

Zaterdag, 26 Oct. '46 om 4 p.m. Veendam — S.U.B.T. (C) (Casper)

Zaterdag, 26 Oct. '46 om 5 p.m. Vitesse — C.S.C. (D) (Willems)

Zondag, 27 Oct. '46 om 10 p.m. Jong Curaçao — Winnaar C (E) (Viejou)

Zondag, 27 Oct. '46 om 4 p.m. Winnaar D — Winnaar E (Finale) (Gonzahus)

Duur van de wedstrijden 2 x 20 minuten, met 5 minuten rust.

De finale duurt 2 x 45 minuten. Bij gelijk spel in de voorwedstrijden worden 2 x 3 penalties genomen; daarna loting. Finale bij gelijkspel verlenging 2 x 7½ minuut, daarna penalties en daarna loting.

MUNDO NOBO

Competitie B-klasse:
om 4.— uur n.m.

Zondag, 27 October 1946: S.I.T.H.O.C. 1 — D.N.S. 1
Zondag, 3 November 1946: M.Y.O.B. 1 — Sithoc 1
Zondag, 10 November 1946: M.Y.O.B. 1 — Zeemacht 1

ASIENTO-TERREIN.

Competitie B-klasse:
om 4.— uur n.m.

Zondag, 10 November 1946: S.I.T.H.O.C. 1 — Asiento 1

SCHERPENHEUVEL.

Competitie B-klasse:
om 4.— uur n.m.

Zondag, 27 October 1946: P.S.V. 1 — Zeemacht 1

Competitie Junioren:
om 10 uur v.m.

Zondag, 27 October 1946: Scherpenheuvel — Transvaal
Zondag, 3 November 1946: Scherpenheuvel — Sithoc

MUNDO NOBO.

Competitie Reserve B-klasse:
10 uur v.m.;

Zondag, 27 October 1946: S.I.T.O. 2 — Veendam 2

Voor zover nodig worden de verenigingen eraan herinnerd om de contributies over het tweede halfjaar 1946 (contributie en ongevallenfonds) te willen voldoen.

Boete:

De vereniging „BOYS" is beboet met 5.— G. wegens niet opkomen in de wedstrijd tegen „Veendam" op 13 October 1946.

STAND DER COMPETITIE.

B-klasse	gesp.	gew.	verl.	gel.	doelpunten vr.	doelpunten teg.	pnt.	gem.
Veendam	6	6	0	0	31	4	12	2.00
Sithoc	3	2	1	0	10	6	4	1.33
D.N.S.	6	2	2	0	13	9	6	1.00*
P.S.V.	5	2	3	0	8	14	4	0.80
Asiento	4	1	2	1	10	18	3	0.75
Zeemacht	5	1	3	1	13	25	3	0.60*
Scherpenheuvel	2	0	1	1	2	6	1	0.50
M.Y.O.B.	3	0	1	2	3	8	1	0.33†

*) D.N.S. nog 27 minuten te spelen tegen Zeemacht (onder protest van Zeemacht)

*) Zeemacht nog 27 minuten te spelen tegen D.N.S, (onder protest van Zeemacht)

†) 2 winstpunten in mindering wegens niet opkomen tegen „Asiento".

HET BESTUUR.

NIEUWE SOCIALISTISCHE CONFERENTIE.

Het bestuur van de Engelse Arbeiderspartij heeft besloten om per 8 November as. in een nog niet nader aangegeven Engelse badplaats een nieuwe internationale socialistische conferentie bijeen te roepen. Zij zal drie dagen duren en worden bijgewoond door de socialistische en arbeiderspartijen uit de meeste Europese landen en de Britse dominions. Vertegenwoordigers v[...] de Joodse arbeiderspartij Po[...] Zion zullen eveneens aanwe[...] zijn. Het voornaamste onderw[...] van de conferentie zal het p[...]bleem van de Duitse sociaal[...]mocratische partij en haar pl[...] in de toekomstige internatio[...] arbeidersbeweging zijn.

LEIDING VAN DE WEST-INDIEN.

Professor G. C. Taylor, Di[...]teur van de Landbouw School [...] Sierra Leone, verklaarde te P[...] of Spain — aldus de „Trini[...] Guardian" — dat het volk [...] Afrika voor leiders kijkt naar [...] broeders in West-Indië.

Hem werd een maaltijd a[...]boden door de Coloured [...] Indian Businessmen's Assoc[...] Hierbij werd een toast op [...] Professor uitgebracht. Men [...]de den geleerde „een verm[...] lid van het ras".